

I love my love

(de ellende van de liefde)

Gera, Han en Kees vertellen als een drievoudige troubadour het verhaal van de liefde. Ze nemen de luisteraar mee naar de diepste krochten van de min: de onbereikbare liefde, de vertrokken geliefde, de gestorven geliefde en wat er al niet meer aan liefdesellende bestaat of valt te verzinnen.

Die tocht voert door de Nederlanden met de hartverscheurende Kinderballade van Gerrit Komrij, gaat (uiteraard) via Frankrijk waar de liefde zich bij voorkeur schijnt op te houden in de tuin of aan het water, en passeert ook het 16e- en 17e-eeuwse Italië waar de opera volledig aan de ellende van de liefde gewijd lijkt te zijn.

Na de pauze maken we de overstap naar de Britse hofcomponisten William Byrd en John Dowland die niet alleen de kwaliteiten van hun broodheer, maar ook die van de schone jonkvrouw aan de orde stelden.

Via amoureuze duetten van Purcell ("weerstand bieden aan Cupido is zinloos") en Händel ("geen genot zonder pijn, geen vreugde zonder verdriet") komen we weer in het heden om met Billy Joel alle verloren liefdes een plaatsje in het hart te geven tot de volgende liefde zich aandient. Een ellendig programma, maar allemaal in dienst van de liefde: all for love of one.

Enkele teksten

De kerk van Termunten heeft een prachtige akoestiek.

Dat is erg mooi, maar heeft als nadeel dat teksten soms moeilijk te verstaan zijn.

In veel gevallen is dat geen ramp, omdat tekst en muziek samen een bepaalde sfeer scheppen, die de strekking van het verhaal, dat overigens doorgaans vooraf mondeling wordt toegelicht, voldoende duidelijk maakt.

In twee gevallen is het voor de luisteraar mooi om iets meer informatie te hebben.

In Jephtha gaat het om de dialoog tussen vader en dochter, Bij de kinderballade, een gedicht van Gerrit Komrij, draagt de uitgeprinte tekst bij aan een beter verstaan.

Opofferende liefde

Uit: Oratorium Jephtha/ Giacomo Carissimi (1605-1674)

Jephtha:

Si tradiderit Dominus filios
Ammon
in manus meas, quicumque primus
de domo mea occurrerit mihi,
offeram illum Domino in
holocaustum.

Indien Gij de Ammonieten in mijn
macht geeft, dan zal hetgeen mij uit
de deur van mijn huis tegemoet
komt, de HERE toebehoren, en ik
zal het ten brandoffer brengen.

Filia:

Cantemus omnes Domino,
laudemus belli principem,
qui dedit nobis gloriam et Israel
victoriam.

Laten we allen zingen voor de
Heer, die ons de glorie gaf
en Israel de overwinning.

Jephtha:

Heu mihi! Filia mea,
heu decepisti me, filia unigenita,
et tu pariter, heu filia mea, decepta
es.

Ach ik. Mijn dochter, gij buigt mij
diep terneer en gij zijt het, die mij in
het ongeluk stort, mijn eniggeboren
dochter.

Filia:

Cur ergo te pater, decipi,
et cur ergo ego
filia tua unigenita decepta sum?

Hoezo bent u ontdaan, vader, en
hoezo zou ik, uw eniggeboren
dochter, u in het ongeluk storten?

Jephta:

Aperui os meum ad Dominum
ut quicumque primus de domo mea
occurrerit mihi, offeram illum
Domino
in holocaustum. Heu mihi!
Filia mea, heu decepisti me,
filia unigenita, et tu pariter,
heu filia mea, decepta es.

Ik heb tegenover de HERE een
woord gesproken dat hetgeen als
eerste mij uit de deur van mijn huis
tegemoet komt, de HERE zal
toebehoren, en ik ten brandoffer zal
brengen. Ach ik!
Ach mijn dochter, mijn eniggeboren
dochter, mijn ongelukkige dochter

Filia:

Pater mi, si vovisti votum Domino,
reversus victor ab hostibus,
ecce ego filia tua unigenita,
offer me in holocaustum victoriae
tuae,
hoc solum pater mi praesta
filiae tuae unigenitae antequam
moriar.

Vader, als gij tegenover de HERE
een woord gesproken hebt, en als
overwinnaar van uw vijanden bent
teruggekeerd, zie, ik, uw
eniggeboren dochter bied mezelf
als een brandoffer voor uw
overwinning, maar vader, vervul
uw enige dochter één wens,
voordat ik sterf

Jephta:

Quid poterit animam tuam, quid
poterit te,
moritura filia, consolari?

Wat kan ik doen, verdoemde
dochter, om u en uw ziel te
troosten?

Filia:

Dimitte me, ut duobus mensibus
circumeam montes, et cum
sodalibus meis plangam
virginitatem meam.

Dit worde mij vergund: geef mij
twee maanden uitstel om heen te
gaan, het gebergte in te trekken en
met mijn vriendinnen mijn
maagdom te bewenen

Jephta:

Vade, filia mia unigenita,
et plange virginitatem tuam.

Ga, mijn enige dochter, en beweene
je maagdelijkheid

Meedogenloze liefde

Kinderballade / tekst: *Gerrit Komrij*, muziek: *Boudewijn de Groot*

Hij was twaalf, had rappe leden, jongen uit de Hof van Eden.
Als hij lachte, lachten luidkeels alle leeuweriken mee.
Met zijn blikkering van tanden, met zijn marmerbleke handen
leek hij op een tere engel uit een sierlijk bal masqué.
Hij kon klaterhelder zingen en zijn haar rook naar seringen.
Oh hij was een waterprins die in zijn pak van goudlamee
was ontstegen aan de zee.

Zij was dertien, een gazelle, en haar naam was Annabelle.
Annabelle noemden haar zowel de hinde als het ree.
Met haar helderrode wangen, met haar glinsterende spangen,
leek zij in haar gazen bruidsjurk 't meest nog op een toverfee.
Blauw waren haar vreemde ogen, blauw maar zonder
mededogen.
Oh ze was een kleine meermin die maar net van lieverlee
was ontstegen aan de zee.

Samen in het ochtendgloren wandelden ze langs het koren.
Mild en zonder ze te storen scheen het zonlicht naar benee.
En onder de roze stralen kuste hij haar lippen dralend
en hij zei haar wonderwoorden, zelfs het gras luisterde mee.
Op het horen van die woorden week voor hen gedwee het
koren
en het lispelde: wees welkom, en bood doorgang aan die twee
zoals eens de Rode Zee.

Toen hij, op geblaf van honden, dagen later werd gevonden,
lag de blanke prins geschonden in het koren zonder fee.
Met zijn dode grote ogen keek hij roerloos naar omhoog en
langzaam ritselde zijn bloed nog uit een gruwelijke snee.
Niemand wist meer te vertellen hoezeer kleine Annabelle
had gehouden van haar engel uit het sierlijk bal masqué.
Maar nog altijd ruist de zee.